

3. Лагутіна А.В. Щоб словам було тісно, а думкам просторо. – К.: Знання, 1970. – С. 45-48.
4. Ліна Костенко. Вибране. – К.: Дніпро, 1989. – С.4-551
5. Ліна Костенко. Поезії. - Балтимор; Париж; Торонто, Смолоскип, 1969.

ГЕРБ МІСТА КОНОТОП ТА ЙОГО ІСТОРІЯ

В.В.Клименко, краєзнавець

5 квітня 2001 року Конотопська міська рада більшістю голосів (24-«за», 4-«проти») затвердила рішення про герб та прапор міста Конотопа з таким формулюванням: «Розглянувши клопотання голови Конотопського міського осередку краєзнавців Борошнєва В.О., вивчивши громадську думку, керуючись Законом України про місцеве самоврядування в Україні» враховуючи те, що символіка міста має глибокі історичні корені, міська рада вирішила: затвердити історичний герб міста Конотопа (опис та історична довідка додаються)....»

Виникає питання, як же вивчалася громадська думка, де і яким чином вона фіксувалася? Нажаль документів що засвідчують цей факт не існує.

І що ж то за історичний герб, яка історія за ним, про що говориться в опису його? Четвертого червня 1782 року департамент геральдики «височайше» затвердив перший офіційний герб Конотопа з такими атрибутами: «В центрі прямокутного щита червоного (червленого) кольору "с заокругленими внизу кутами і гострим кінчиком по центру" зображений золотий Андріївський хрест, під ним - срібний півмісяць внутрішньої стороною вгору ("внизу якого срібний місяць"), над хрестом - срібна шестиконечна зірка (шестиконечна)»

Виявляється, що золотий хрест над срібним півмісяцем служить символічним зображенням перемоги православ'я над магометанством (ісламом), і затверджений такий герб був в час царювання Катерини II, коли, як пише історик: "треть населення Імперії живе с клеймами, як собствений скот, чтобы не бежали и не эмигрировали. Уничтожается последняя вольница в Запорожской сечи, а крепостное право распространяется на Украину. Императрица издает указ о вольности дворянства и выносит смертный приговор Радищеву за книгу, в которой пастельными тонами живописуется истинное политическое и моральное состояние страны."

"Со временем история оценит влияние ее царствования на нравы, - отметит Пушкин, - откроет жестокою деятельность ее деспотизма под личиною кротости и терпимости, народ, угнетенный наместниками, казну, расхищенную любовниками, покажет важные ошибки ее политической экономии, ничтожность в законодательстве, отвратительное фиглярство в отношениях с философами ее столетия, - и тогда голос обольщенного Вольтера не избавит ее славной памяти от проклятия России". (Игорь Бунич "Пятисотлетняя война в России", (Киев, "А.С.К", Санкт-Петербург, "Облик", 1997, - с.76).

При затвердженні 22.11.1989 р. попереднього герба нашого міста було враховано громадську думку – 56 робіт конкурс, 2764 чоловіка взяло участь у обговоренні. І вибраний герб нікого не принижував, не символізував нічиєї перемоги над іншим, нічиєї зверхності. Стилізоване зображення коня розміщувалось на фоні кольорів державного прапора. Його автор – Антонюк Олександр Іванович – художник-дизайнер, конотопчанин, член кооперативу «Творчість».

Використовувати символ перемоги якоїсь віри над іншою – це моральне обмеження громадян, - порушення статті 24 Конституції України: не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками ...релігійних та інших переконань.

Вважаю за доцільне провести соціологічне опитування конотопської громади щодо герба міста, та вразі потреби повернутися до розгляду цього питання на сесії міської ради.

КОНОТОПСЬКА БИТВА

Циганок О., студент, Ткаченко Л.М., ст. викладач КІСумДУ

11 березня 2008 р. Президент України Віктор Ющенко підписує указ за п 207/2008 «Про відзначення 350-річчя перемоги війська під проводом гетьмана України Івана Виговського у Конотопській битві».

Відомості про цю подію ми можемо знайти у давніх джерелах: Літопис Самовидця; Літописець Дворецьких; Хроніка з літописів стародавніх; Чернігівський літопис; Літопис Грабенки; Літопис Самійла Величка.

Історія Конотопської битви висвітлювалась у працях багатьох істориків. А от для нас, мешканців Конотопа особливою гордістю є те, що дослідженням цієї події займаються наші земляки-краєзнавці. Починаючи з середини 90-х рр.. конотопські краєзнавці впритул